Лев, той що квіти крові випускає,
Вусатий мопассан, гриваста смерть, —
Красунь за грати подихом вдихає
І лиже животів їх ніжну твердь.

Волосся їх струмує крізь залізо,
Їх стегна розсуваються, тремкі,
Їх пальці в гриві, наче серед лісу
Лякливі сарни, крапельки гіркі,

І кришталеві горла, і димливі
Очиці, і рухливі язики…
Сплітається солодкий віддих в гриві.
Ревуть левиці. Бліднуть юнаки.